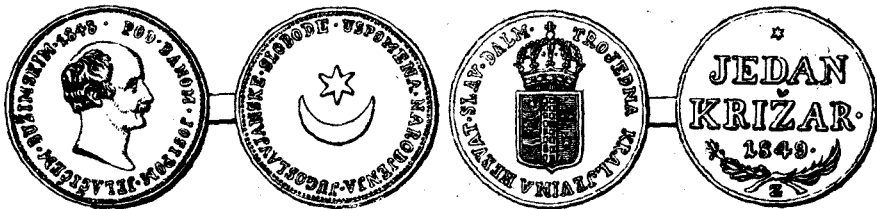

Za **ZAGORŃJ** usp. »Рјечник« i t. d. Gj. Daničića na str. 353, a još bolje »Korijeni« na str. 53 na rieči *zàgorac* i t. d. Za **БРАЋИНОВ** usp. »Рјечник« i t. d. na str. 78 pod **БРАЋИНЪ ДИНАКЪ** »kralja bosanskoga Tvrтка 1375. M. 185.« i t. d. Ovaj je okrunjeni nadpis osobito zlamenit radi obćenitijeh rečenica, što se zovu *diverbia*, a sličan je nadpis u Gor. Hrasnomu kod Popova Polja, u Hercegovini.
Vid Vuletić-Vukasović.

Novci Jelačića bana.

Pod ovim naslovom izdale su *Narodne Novine* u svom broju 95 (25. travnja t. g.) sljedeće viesti o tih novcih: »Piše nam prijatelj našega lista: Novci sa poprsjem Jelačića bana spadaju medju najveće riedkosti, tako da se je nedavno prodao jedan novčić iz dobe banovanja Jelačića bana za cieniu od nekoliko forinti, te ima nekjih Jelačićevih novaca, za koje se je plaćalo i 90 for. za komad. Vriedno bi bilo, kad bi povjerenici arheološkog društva sabrali od g. Bernharda Schulza u Karlovcih točne podatke o novcih Jelačića bana, jer je g. Schulz gravirao god. 1848 štance za Jelačićeve novce, i on će za stalno znati, koliko se je vrsti novaca i u kolikoj množini za banovanja Jelačića napravilo«.

Odvrti na to malo kašnje karlovački list *Svietlo* u svom broju 18 (od 4. svibnja t. g.) sljedećom izjavom: »Neki dan su zagrebačke novine zapodiele pitanje, tko li je izradjivao novce Jelačića bana? Mi smo u stanju dobrotom gosp. Bernharda Schulza sljedeće navesti: Od tih novaca izradjivali se bakreni novčići i srebrene evancige. Tako zvane štance za taj novac dobljene su iz Beča, a lievene su u Zagrebu, u kući današnjega prirodopisnog muzeja (nekadašnji Casino) razizemno na desno kod ulaza u vrt (mislimo da je sada stan muzejalnog podvornika). Za vrieme radnje čuvali su kuću i ulaz vojnici. Sam ban Jelačić došao je jednom u lievaonieu. Nadzor nad tim imao je tadanji hrvatski *financminister* Ambroz Vranyczany (kasniji poznati barun). Pridieljen mu je bio Makso Piškorac. Bez pismene dozvole Vranyczanyeve nije nitkomu bilo

dozvoljeno unići u lievaonicu, pa je i ban, došavši spomenuti put u nutra, bio po jednoj straži sustavljen, dočim ga je druga straža mirno pustila proći i radi toga bila kažnjena. Slievanje novaca trajalo je 6 miseci t. j. dok nije Jelačić unišao pobjedonosno u Beč, a tada presta, i štance su tadanjoj banskoj vladi predane. Gosp. Schulz posjeduje jošte samo jednu srebrenu *cvanciku*, a imao ih više, ali tečajem vremena srebro uporabio u druge svrhe. Cvan-cika ta nosi na glavnoj strani liepo izradjeno poprsje pokojnoga bana uz napis oko ruba: *Pod banom Josipom Jelačićem Bužimskim*, dočim je na suprotnoj strani grb Ilirije: zvezda i mjesec, uz napis oko ruba: *Uspomena narodjenja slavjanske slobode*. V. dalje Agramer Zeitung br. 106 (od 8. svibnja t. g.).

Posjetio nas ovih dana sam gosp. Schulz, koj je skupa sa svojim bratom Danielom vodio ovaj posao po nalogu ondašnje vlade, te smo od njega doznali sve, što se istoga posla tiče, a po tom se daje izpraviti, što je gori u novinah krivo navedeno. Kovanje srebrnoga i bakrenoga *pravoga* novca odredjeno je bilo naredbom gori pomenutoga Ambroza Vranyczanya, a izradjivao se je taj novac u prizemlju zgrade, gdje je sada prirodoslovni razdjel nar. muzeja. Glavni radnik bjaše gosp. Schulz. S prva kovane su *prave* srebrne cvancige sa carskim nadpisom i bakreni krajcari, sa god. 1849, te se prilično toga izkovalo. Štance ili matice za njih napravi isti g. Schulz, ali urezanje (Gravirung) obavilo se je u Beču. Manjkalo je materijala, te je već doneseno bilo u kovnicu iz prvostolne crkve veliko srebrno poprsje sv. Stjepana, da se slije, kad iznenada stigne obaviest, da je slavni Jelačić sa svojom slavo-dobitnom vojskom unišao u Beč, a tim i nalog, da se kovanje novca namah obustavi, te da se sav izkovani novac bez časa časiti sasvim slije, kao što je i učinjeno bilo. Jedino od tog srebrnoga materijala bude malo zatim kovano nekoliko uspomenica banovih, od kojih ima naš muzej četiri komada. Od cvancige neobstoji sada, u koliko znamo, ni jedan komad, jer su sve do jedne slivene bile; od krajcera nekoliko jih izbjeglo budnomu oku Vranyczanyevu, te jedan se nalazi u našem nar. muzeju, jedan u ruke g. Luja Vranyczanya, a za jedan nam kaže g. Schulz, da se čuva u Karlovcu. Matice i sve drugo orudje spadajuće na kovnicu preuzela je odmah Vis. Vlada u svoje ruke, te je vjerojatno, da još i danas sve to stoji gdje gdje ondje u zakutku.

Prilažemo gori sliku od spomenice i krajcera.

S. L.